

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Zeke Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Dr. Papp Tamás Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kötelmi igény érvényesítése iránt indított perébenTörvényszék 2015. szeptember hó 3. napján kelt, ... számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000,- (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a jelen ügyben még alkalmazandó 1959. IV. tv. (régi Ptk.) 332.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 35.202.148,- forintot, ennek 2010. április hó 8. napjától az ítéletben részletezett kamatait, és 1.900.000,- forint perköltséget. Megállapította, hogy az alperes a 2010. április hó 8. napján átvállalta a **B. Kft.**-nek a felperessel szemben fennálló - a 2009. február hó 27. napján létrejött takarmánykukorica fedezetű technológiai integrációs forgóeszköz finanszírozási szerződésből eredő - 37.991.485,- forint összegű tartozását. Kiemelte, hogy a jogosult felperes hozzájárulása nem a szerződés létrejöttéhez, érvényességéhez volt szükséges a Ptk. 332.§ (1) bekezdése alapján, hanem a szerződés felperessel szembeni hatályosulásához, a felperes pedig a tartozásátvállaláshoz írásban hozzájárult. Utal arra, hogy a hozzájáruló nyilatkozatot a felperes együttes cégjegyzési joggal felruházott munkavállalói tették, a megállapodás fejrésze a jogosult felperes beazonosítására alkalmas adatokat tartalmazta, az aláírásokhoz rendszeresített helyen pedig a „jogosult” pozíció előírása felett az együttes aláírók névaláírásukkal jegyezték a felperesi céget, így a Ctv. 9.§ (1) bekezdés, 8.§ (1) bekezdés a) pontja szerint történt a cégjegyzés. Megjegyezte, hogy a tartozásátvállalás felperessel szembeni hatályosulásához szükséges jognyilatkozat szóban vagy ráutaló magatartással is kifejezhető, és a Ptk. 221.§ (1) bekezdése alapján a képviselt felperes utólag is jóváhagyhatta az álképviselők eljárását. Kiemelte, hogy az alperes a **B. Kft.** szerződéses kötelezetti pozíciójába került a tartozásátvállalási szerződés felperessel szembeni hatályosulása eredményeként, ezért köteles az integrációs forgóeszköz finanszírozási szerződésből eredő követelést a felperesnek megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy cégszerű aláírás hiányában a tartozásátvállaló megállapodás nem jött létre, a perben releváns iratok egyikén sem szerepelt cégszerű aláírás felperes részéről. Kiemelte, hogy a Ctv. 8.§, 9.§ (1) és (2) bekezdése szerint az okiratokon nem került feltüntetésre a cég neve, a cégjegyzésre jogosult neve, lakhelye, a képviselő jogcíme, a cégjegyzés módja. Utalt arra, hogy a tartozásátvállalási megállapodás aláírására vonatkozó tartalom is valótlan, mivel az alperes ügyvezetője az okiraton feltüntetett időpontban nem volt az aláírás helyeként szereplő városban (**D.-ben**).

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést vont le, döntése helyes és megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése, és Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

Az alperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a tartozásátvállaló megállapodás nem jött létre. A tartozásátvállalás a kötelelem kötelezett pozíciójában eredményez alanyváltozást. A tartozásátvállalásra irányuló szerződés alanya a régi és az új kötelezett, azaz a jogosult a szerződés megkötésében nem vesz részt, ezért az alperes és a **B. Kft.** között a megállapodás létrejött a két fél részéről történt aláírással.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a jogosult hozzájárulása nem a szerződés létrejöttéhez, érvényességéhez, hanem a Ptk. 322.§ (1) bekezdése értelmében a jogosulttal szembeni hatályossághoz szükséges (BH.1996/32., BH.2003/289. szám). Amennyiben a jogosult a tartozásátvállaláshoz nem járul hozzá, az eredeti kötelezett köteles a tartozásátvállalót olyan helyzetbe hozni, hogy lejáratkor teljesíthessen, ha pedig a jogosult a tartozásátvállaláshoz hozzájárul, a tartozást átvállaló a kötelezett helyébe lép. A hozzájárulás megadása vagy megtagadása a jogosult mérlegelésétől függ, nyilatkozatát alakszerű kötöttség nélkül (szóban, írásban, ráutaló magatartással) teheti meg, és nyilatkozata nincs időhöz kötve sem. A felperes - ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította - a tartozásátvállaláshoz írásban hozzájárult, de az írásbeli hozzájárulás hiányában is egyértelműen megállapítható volna a felperes hozzájárulása, e tényt ugyanis önmagában az alperes elleni perindítás és a felperes perbeli nyilatkozata - a tartozásátvállalás tényét elfogadta, a tartozást átvállaló alperest új kötelezettnek tekintette, a perbeli igényt ennek alapján érvényesítette - igazolja, így e körben további bizonyításra sem volt szükség.

Nincs a perben relevanciája annak az alperesi hivatkozásának sem, hogy az okiraton szereplő dátum nem felel meg a valóságnak. A szerződés létrejötte pontos időpontjának a szerződésben való feltüntetése a szerződésnek nem lényeges tartalmi eleme, ennek hiányában - ha azt valamelyik fél kifejezetten nem minősítette lényeges feltételnek - a szerződés létrejötte megállapítható (BH.1998/349. szám). A felek szerződése annak lényeges tartalmát, a felek jogait, kötelezettségeit tartalmazza, azt az alperes nem vitásan aláírta, az esetleges téves időpont feltüntetésének a szerződés létrejötte - és így a perbeli jogvita elbírálása szempontjából - nem volt jelentősége.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

P é c s , 2016. február 17.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró